

Herois

Tota la meua admiració pels 9.000 nous regidors dels ajuntaments. Mentre vostè i jo ens gratem la panxa al sofà, ells treballaran per fer realitat la piscina municipal on vostè i jo podrem nedar cada matí.

Albert Om

Avui, 05.06.07

I no ho faran per diners. Als municipis grans, on la dedicació a l'Ajuntament sol ser exclusiva, molts càrrecs electes han de renunciar a feines més ben remunerades a l'empresa privada. Als municipis petits, on la dedicació sol ser parcial, la renúncia que han de fer alcaldes i regidors és a tenir més hores lliures per a ells. Canvien el partit de futbol sala de dimecres o el *Ventdelplà* de dilluns i dimarts per una comissió de govern o per una assemblea de barri.

Els alcaldes estan molt més a prop dels veïns que no pas dels perversos aparells dels partits polítics. Són com presidents d'escala. Tothom els para i els fa saber allò que els molesta del seu carrer o del seu barri. Són persones que tenen els mateixos problemes que vostè o que jo -un nen amb otitis, un pare amb Alzheimer, la hipoteca que s'enfila- i, a sobre, els toca carregar amb les preocupacions col·lectives. I és veritat que, en aquesta legislatura, n'hi haurà mitja dotzena més que fotran mà a la caixa i una bona colla que oblidaran les promeses fetes en campanya, però la immensa majoria dedicaran els millors anys de la seva vida a pensar en el progrés del seu municipi, que també és el nostre.

I, a canvi, es troben que en els últims anys han perdut bona part de la consideració social de què gaudien abans. Han entrat a formar part d'allò que es diu la classe política, el col·lectiu més insultat i ridiculitzat d'aquest país. Als alcaldes se'ls caricaturitza com uns depredadors del medi ambient, que només volen arribar al poder per requalificar terrenys i omplir-se les butxaques de comissions il·legals. Per això, trobo admirable que, enmig d'aquest clima hostil on tots són posats al sac dels ineptes i corruptes, encara hi hagi 9.000 homes i dones de bona fe que estiguin disposats a treballar pel seu municipi.

No es tracta de començar un procés de canonització de tots els polítics locals. No són sants ni màrtirs, ni ningú no els obliga a dedicar-se a això. Però sí que es tracta d'evitar que a les properes eleccions municipals no només estiguin mig buides les urnes, sinó que també es quedin a mig omplir les llistes electorals. Als ajuntaments acabarà passant com al meu bloc de pisos: que ningú vol ser president d'escala i cada any es va quedant el mateix. Potser no és el més ben preparat per al càrrec. Però és l'únic que ho vol fer.